

Sygn. akt II KK 158/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Andrzej Ryński

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **W. W.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 13 czerwca 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego [...]

z dnia 8 marca 2016 r., sygn. akt IV K ../13,

**1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu [...];**

**2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego [...] z dnia 8 marca 2016 r., sygn. akt IV K ../13, W. W. został uznany za winnego tego, że w dniu 4 czerwca 2013 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z S. S. dokonał włamania do klubokawiarni „K.” poprzez wyłamanie drzwi wejściowych łomem, a następnie dokonał zaboru w celu

przywłaszczenia mienia w postaci metalowej kasetki o wartości 100 zł z zawartością zadrukowanych rolek papieru do kasy oraz terminala PolCard o wartości 2000 zł, przy czym wartość uszkodzonych drzwi wraz z futryną została oszacowana na 1000 zł, gdzie straty w związku z przedmiotowym czynem powstały na szkodę firmy „K.” spółki jawnej, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne, to jest popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co na podstawie wskazanych przepisów w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 15 stawek dziennych po 10 zł każda. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody.

Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 10 czerwca 2016 r.

Kasację od całości opisanego wyroku, działając na korzyść skazanego, wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, to jest art. 64 § 1 k.k., poprzez błędne przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się przypisanego mu przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w tym przepisie.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 64 § 1 k.k. przypisanie sprawcy przestępstwa odpowiedzialności w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. jest możliwe, jeżeli skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

W rozważanej sprawie nie został spełniony warunek odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności przed popełnieniem kolejnego przestępstwa.

Przypisany skazanemu w zaskarżonym kasacją wyroku czyn został popełniony w dniu 4 czerwca 2013 r. Przed jego dokonaniem W. W. był trzykrotnie prawomocnie skazany, w tym tylko raz na karę pozbawienia wolności. Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 12 marca 2012 r., sygn. akt IV K .../11, wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie jednak warunkowo zawieszono. Następnie, postanowieniem z dnia 15 października 2013 r. Sąd Rejonowy, sygn. akt IV Ko .../13, zarządził wykonanie wskazanej kary pozbawienia wolności i zaliczył na jej poczet okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności w tej sprawie od dnia 14 lipca 2011 r. do dnia 12 marca 2012 r. Oznacza to, że w dniu popełnienia przestępstwa przypisanego skazanemu wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 8 marca 2016 r., sygn. akt IV K .../13, tj. 4 czerwca 2013 r., skazany nie miał odbytej kary pozbawienia wolności w rozmiarze co najmniej 6 miesięcy. Przypisanie mu odpowiedzialności w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. stanowiło w tej sytuacji rażące naruszenie prawa materialnego, które miało istotny wpływ na treść wyroku. Wprawdzie skazanemu wymierzono minimalną karę pozbawienia wolności, przewidzianą za przypisany mu typ przestępstwa, jednak nie można nie dostrzec, że przyjęcie działania w warunkach recydywy specjalnej w odmienny sposób kształtuje sytuację prawną osoby skazanej począwszy od dyrektyw wymiaru kary, poprzez zasady jej wykonywania, po odmiennie regulacje w zakresie możliwości ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z reszty kary pozbawienia wolności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2014 r., V KK 222/14).

W zaistniałej sytuacji konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W toku ponowionego postępowania Sąd właściwy winien kierować się powyższymi uwagami i respektować treść art. 64 § 1 k.k.

kc

